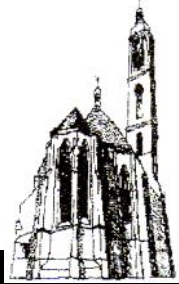

Zpravodaj

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN

5/2014
listopad

Milí farníci,

v první řadě bych vám chtěl všem v závěru roku poděkovat. Za vaši štědrost duchovní i hmotnou, za vaši modlitbu i úsměv, za starost o naše kostely či kněžské hroby, za pomoc při pořádání farních akcí či přípravu liturgie, za vstřícné přijímání lidí, kteří přicházejí do našeho společenství, za vaši shovívavost a trpělivost vůči nám kněžím i svým bratřím a sestrám v Kristu. Děkuji za laskavá a upřímná slova kritiky i slova povzbuzení a ocenění. Děkuji všem, kteří vedou nějaké společenství, učí náboženství či pořádají pravidelné farní akce. Děkuji vám za vyslyšení výzvy našeho biskupa Jana a za vaši modlitbu za diecézi i nová povolání v tomto roce. Díky patří vám, nemocným, kteří jste ve svých modlitbách v neustálém spojení s naším společenstvím. Zvláštní dík patří všem, jejichž pomoc, starostlivost či modlitbu jsem někdy opomněl osobně ocenit a za ni poděkovat. „Ať nebeský Otec, který vidí i to, co je skryté, vám vše štědře odplatí.“ (srov. Mt 6,6)

Na začátku adventu vás tentokrát nechci povzbuzovat ke ztišení a modlitbě.

Ne proto, že by nebyly důležité, ale proto, že o jejich důležitosti víte a o blízkost a věrnost Pánu usilujete. Chtěl bych vám říci jediné. Největší radostí vánočních svátků, na které se připravujeme, je skutečnost, že se nám Bůh dává poznávat skrze Ježíše Krista. Bůh touží po tom, abychom pochopili velikost jeho lásky a pohledem na něj proměňovali své životy. Matka Tereza snad jednou řekla: „Láska je jediná věc, které se nedá trvale vzdorovat.“ Dívejme se tedy s vírou na narozeného

Ježíše, naslouchejme jeho slovům a poznávejme jeho jednání v evangeliu, abychom byli „přemoženi“ Boží láskou a dokázali ji předávat i dalším lidem. „Mějme pohled upřený na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do konce.“ (Žid 12,2)

Ze srdce žehná P. Jan Uhlř

PODPORA UPRCHLÍKŮ A PRONÁSLEDOVANÝCH KŘESŤANŮ

V posledních měsících se k nám dostávají čím dál znepokojivější zprávy o tíživé situaci mnoha lidí, kteří se nacházejí uprostřed zuřících bojů na různých místech světa, zejména na Blízkém východě, v Africe a na Ukrajině. Miliony lidí byly v těchto oblastech vyhnány ze svých domovů, odděleny od svých nejbližších, jsou ohroženy na zdraví i na životě. Mnoho osob trpí kvůli svému politickému přesvědčení a v neposlední řadě kvůli své náboženské víře. Řadu z nás možná překvapilo zjištění, že žijeme v době, kdy jsou ve světě pronásledováni křesťané.

Na konci října jsme byli českými a moravskými biskupy vyzváni k masivní podpoře těchto trpících. Obrovský dík patří všem, kdo se na tento úmysl postili,

OBSAH

Podpora uprchlíků	01
Aktuality a pozvánky	03
Vánoční bohoslužby	05
CMŠ	06
CG	07
Charita	08
Mládež	09
Vzpomínky na P. Antonína Dudu	09
Reportáže	
Duchovní obnova seniorů	11
Svatomartinský průvod	12
Rozhovor s Marií Slavotínkovou	12
Omalovánka	14
Kalendář akcí	15

modlili se za něj anebo přispěli do celonárodní sbírky, která jen v naší farnosti vynesla více než 43 tisíc korun. Peníze byly odeslány na příslušné konto Charity Česká republika, jež spolupracuje s charitními organizacemi právě v místech, kde jsou tyto prostředky nejvíce zapotřebí.

Ve snaze nevrátit se zpět k hranicím lhostejnosti a jen vlažné snahy o pomoc se na začátku listopadu mimořádně sešli zástupci ekonomické a pastorační rady naší farnosti, aby hovořili o možnostech, jak by naše společenství mohlo na tento impuls navázat. Z diskuse vyplynula jasná shoda na tom, že otázka pomoci pronásledovaným křesťanům a dalším lidem trpícím válečnými konflikty obzvláště na Blízkém východě by se měla stát nosným tématem zejména adventní a vánoční doby. Dva zástupci pastorační rady byli pověřeni sestavením dopisu, který bude odeslán příslušným členům České biskupské konference.

Cílem je zjistit, jaké kroky momentálně česká církev v oblasti pomoci pronásledovaným podniká, a jakým způsobem bychom se k této pomoci mohli připojit.

Po dalších úvahách a důkladném zvážení všech legislativních podmínek se naše farnost rozhodla také **odeslat veškerý výtěžek ze vstupného do chrámu sv. Barbory ve dnech 25. až 31. prosince** letošního roku na konto Charity Česká republika určené na pomoc lidem n Blízkém východě. K tomuto kroku se přidá i farnost Sedlec, která ve stejném rozsahu věnuje výtěžek ze vstupného do kostnice a katedrály. Cílem tohoto kroku je nejen odeslat peníze na pomoc trpícím, ale také nabídnout možnost se na této pomoci podílet našemu okolí. Za rozhodnutím stojí přesvědčení, že naše společenství má za úkol upozorňovat na nespravedlnost také lidi stojící mimo něj, zejména obyvatele našeho města a návštěvníky našich chrámů. Chceme těmto lidem dát možnost připojit se k pomoci, a to způsobem, který je obohacující i pro ně samotné. Návštěva nádherných chrámů (ať už je člověk chápe jako kulturní či architektonické skvosty, nebo v nich vnímá a hledá duchovní poselství) získá ještě další rozměr. Věříme, že se najdou lidé, kteří do našich chrámů zamíří právě proto, aby vyjádřili svou sounáležitost s těmi, kdo jsou sužováni válkou; aby dali najevo, že nejsou lhostejní vůči nespravedlnosti. A věříme, že Ten, který svou sounáležitost s ubohými projevil až do krajnosti, těmto lidem stonásobně oplátí.

Naším nejdůležitějším úkolem ovšem nadále zůstává **modlitba**. Po celý advent se budeme při nedělních mších svatých k Bohu s tímto úmyslem obracet společně. Stejnými slovy se můžeme modlit i v našich domovech a rodinách:

*Dobrý Bože, ty, který jsi nablízku všem lidem,
shlédni milostivě na uprchlíky a pronásledované pro tvé jméno,
na lidi odloučené od svých drahých a na děti odtržené od rodičů.
Dej, ať naleznou domov a bezpečí,
a ve všech lidech probouzej porozumění pro ty, kdo strádají a hledají pomoc.
Prosíme o to skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána,
neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.
Amen.*

Roráty

Adventní nedělní mše svatě v 7 hodin v chrámu sv. Barbory budou doprovázeny zpěvem v duchu tradičních českých rorátů; roráty budou také v neděli 20. prosince v 9:00 v kostele sv. Jakuba.

Kromě těchto bohoslužeb se budou v **sobotu 13. prosince** od 7 hodin konat roráty nejen pro děti v chrámu sv. Jakuba. V pátek před nimi zveme děti ke společnému **přespání na faře**. Sejdeme se v 17:00 na arciděkanství. Děti si vyrobí lucerničku, se kterou pak ráno půjdou v průvodu do kostela. K přespání děti potřebují spacák, karimatku, hygienické potřeby, pyžamo a zavařovací sklenici pro výrobu lucerňy. Budeme rádi, když nám maminky napečou něco dobrého, protože co nesníme večer, zbude na společnou snídani, která následuje po rorátech. Děti, které na faře přespát chtít nebudou, zveme i s rodiči na samotné roráty. Po jejich skončení se sejdeme ještě jednou na faře, kde se konečně najíme. Kontaktní osobou pro celou akci je Alena Pazderová (tel.: 603 332 565).

-red-

Svátek patronky města

Svátek sv. Barbory, patronky Kutné Hory, oslavíme **ve čtvrtek 4. prosince** bohoslužbou v chrámu sv. Barbory. Mše svatá začne v 18:00 a jejím hlavním celebrantem bude biskupský vikář pro pastoraaci, P. Jan Linhart.

-red-

Střeďeční bohoslužby

Po celý advent budou střeďeční mše svatě slouženy v chrámu sv. Barbory. Začínat budou tradičně v 18:00.

-red-

Setkání se svatým Mikulášem

Svatý Mikuláš přijde za dětmi do kostela svatého Jakuba v předvečer svého svátku, **v pátek 5. prosince, v 16:00**. Děti se určitě mohou těšit na dárečky, které od tohoto štědrého svěťce dostanou. :-)

-red-

Adventní a vánoční koncerty v našich chrámech

Za hudebními zážitky můžete do našich kostelů přijít v předvánočním a vánočním čase hned několikrát. Na první neděli adventní vystoupí v kostele Nejsvětější Trojice v 15:00 Cantica. Ve čtvrtek 18. prosince se bude v kostele sv. Jakuba od 17:00 konat adventní koncert Církevního gymnázia Kutná Hora.

Rybova Česká mše vánoční zazní letos v chrámu sv. Barbory dokonce dvakrát. Poprvé ji budete mít možnost slyšet v úterý 9. prosince, kdy ji zahrají a zazpívají žáci a učitelé středočeských základních uměleckých škol; koncert začne v 18:00. Podruhé ji zazpívá na svátek sv. Štěpána, v pátek 26. prosince, Učitel'ský smíšený pěvecký sbor Tyl; začátek je tradičně v 15:30. Vstupenky na tento koncert jsou k dostání v infocentrech u chrámu sv. Barbory a na Palackého náměstí.

Děkovná mše na závěr občanského roku bude opět doprovázena zpěvem učitel'ského sboru, který zazpívá F. X. Brixih *Missu Pastoralis*.

-red-

Dárky pro kněze

Milí přátelé, farníci, chtěla bych vám všem moc poděkovat za příspěvky na dárky, které jsme předávali našim duchovním otcům během celého roku, při jejich výročí, jubileích a oslavách. Věřím, že se nám jimi podařilo udělat radost, a to je to důležité.

Čas letí a Vánoce jsou za dveřmi. Tak jen připomínám, že krabičky pro vaše příspěvky na vánoční dárky stále fungují a jsou k dispozici nejen u Sv. Jakuba, ale i v kostele Matky Boží a v chrámu sv. Barbory, případně k doptání u našich kostelníků. Prosim, pokud tušíte, jaký dárek by mohl naše duchovní potěšit, přispějte i nápadem na lístku vhozeném do již zmíněné krabičky.

Děkuji za vaši důvěru i štědrost.

Anna Hylská

Vánoční besídka Slunečního kmene a družiny Concordia

Sluneční kmen a družina Concordia zve všechny své členy i přátele na vánoční besídku, která se bude konat **v neděli 21. prosince od 15:00** na církevním gymnáziu. Společně s kamarády si zazpíváme vánoční koledy, zahrajeme vánoční hry, rozbalíme vánoční dárky, ochutnáme vánoční cukroví – a až besídka skončí (asi tak v 18 hodin), budou už Vánoce skutečně za dveřmi. Kdo chce pomoci Ježíškovi, může s sebou přinést dárky pro své kamarády a taky trochu cukroví.

-red-

Žehnání domů a bytů

Ve dnech **mezi 27. prosincem a 10. lednem** budou naši kněží k dispozici, aby požehnali místa, kde bydlíme. Pokud budete mít zájem o požehání svého domu nebo bytu, kontaktujte některého z nich, abyste si s nimi domluvili konkrétní termín (P. Jana Uhlíře na telefonu 777 339 233, P. Filipa Foltána na telefonu 608 316 272). Požehnání domova trvá necelou půlhodinu, předem je dobré připravit miskou vodou a také se zamyslet nad potřebami těch, kdo společně na daném místě bydlí, aby je mohli během žehnání předložit Pánu. Detailnější článek o žehnání domovů najdete ve Zpravodaji 5/2012 (dostupný na www.khfarnost.cz).

-red-

Adorace v novém roce

Po skončení kurzu Alfa, jehož poslední večer proběhne 11. prosince, se nebudou konat čtvrtěční večerní adorace. Od Nového roku bude Nejsvětější svátost vystavena každý pátek v době, kdy se bude zpovídat. Na první pátek v měsíci vždy od 17:00, ostatní pátky od 17:30 do 18:00 v kostele sv. Jakuba.

-red-

Pozvánka do společenství

Milí přátelé, po dohodě s panem farářem Janem Uhlířem vám nabízíme možnost scházet se v naší farnosti ve společenství. Naše společenství vychází ze spirituality Hnutí focolare – Díla Mariina. Scházíme se jednou za měsíc. Začínáme společnou modlitbou a potom si přečteme tzv. Slovo života. Je to úryvek, nejčastěji jen jedna věta z Písma svatého, která je opatřena komentářem a „návodem“, jak bychom mohli Boží slovo uplatňovat v našem každodenním životě.

Podle Ježíšova příslibu v evangeliu, „kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich,“ máme možnost vzájemně se obohacovat a přijímat jeden druhého, abychom pak mohli působit všude tam, kde nás Bůh v tomto světě potřebuje. Do společenství mohou přijít jak partnerské dvojice, tak jednotlivci bez ohledu na věk. Rádi uvítáme každého.

Nejbližší setkání tohoto společenství se uskuteční druhý pátek v novém roce, tedy **9. ledna**, a potom pravidelně každý druhý pátek v měsíci od 19:30 do 21:30. Poprvé se sejdeme u Hlavinků, na adrese Vojtěšská 516, Kutná Hora (naproti staré nemocniční vrátnici). Je možné se domluvit osobně nebo telefonicky (volejte na číslo 731 604 147 nebo 731 604 149).

Na setkání s vámi se těší Zdena a Jirka Hlavinkovi.

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

Štědrý den 24. prosince 2014	16:00 16:00 22:00 24:00	Kostel sv. Jakuba—půlnoční mše svatá pro děti Třebonín Křesetice Kostel sv. Jakuba—půlnoční mše svatá
Slavnost Narození Páně 25. prosince 2014	9:00 9:00 10:30 18:00	Chrám sv. Barbory Bykáň Třebonín Kostel Panny Marie Na Náměti
Svátek sv. Štěpána 26. prosince 2014	9:00 9:00 10:30 11:00 18:00	Kostel sv. Jakuba Chlístovice Paběnice Grunta Kostel Panny Marie Na Náměti
Svátek Svaté rodiny 28. prosince 2014 <i>obnova manželských slibů</i>	7:00 9:00 9:00 10:30 18:00	Chrám sv. Barbory Kostel sv. Jakuba Malešov Třebonín Kostel Panny Marie Na Náměti
Silvestr 31. prosince 2014	16:00	Chrám sv. Barbory—mše sv. na poděkování <i>F. X. Brixi: Missa pastoralis (zpívá USPS Tyl)</i>
Slavnost Matky Boží Panny Marie 1. ledna 2015	8:00 9:00 10:30 18:00	Bykáň Kostel sv. Jakuba Třebonín Kostel Panny Marie Na Náměti

PROHLÍDKA JESLIČEK

Kostel sv. Jakuba bude kromě bohoslužeb otevřen veřejnosti také 24., 25., 26. a 31. prosince a 1. ledna od 14:00 do 16:00. Vstup zdarma.

Postní duchovní obnovy

Tradiční duchovní obnovy pro ženy a muže z naší farnosti proběhnou pod vedením P. Jana Uhlíře.

Ženy pojedou v termínu 13. až 15. února do Slavoňova u Nového Města nad Metují. Hlásit se můžete u Moniky Trdličkové (tel.: 607 188 396, e-mail: monicatrd@seznam.cz).

Muži stráví víkend od 27. února do 1. března na Hoře Matky Boží u Králík. Hlásit se můžete u Ladislava Vokouna (tel.: 602 668 820 e-mail: vokoun.ladislav@gmail.com).

-red-

Poutní zájezd do Polska

Milí přátelé, cestovní kancelář *Neztrať se* má za sebou již dva vydařené poutní zájezdy za hranice naší republiky, a tak jsme se i v roce 2015 rozhodli realizovat čtyřdenní farní výlet, tentokrát do sousedního Polska.

Hlavní osou programu jsou zajímavé objekty jižního Polska. Na tvorbě programu se intenzivně pracuje, již nyní vám můžeme prozradit pár zajímavých míst, přes která naše cesta povede: Wambierzyce, Kłodzko, Bardo, Świdnica, Książ, Krzeszów, Czestochowa, Krakow, atd. Na své si přijdou i milovníci přírody, až navštívíme údolí krásných řek a zavítáme i do podzemí, do solného dolu Wieliczka.

Termín zájezdu je 7. až 10. května, cena se bude pohybovat okolo 5 000 Kč na osobu. Podrobné pokyny pro přihlášení se dozvíte začátkem nového roku.

Těšíme se na společné putování!

za realizační tým zájezdu
Monika Trdličková

CÍRKEVNÍ MATEŘSKÁ ŠKOLA SV. JAKUBA

V církevní školce je stále živo. Během prvních tří měsíců školního roku si nově přichozí děti zvykly na prostředí školky, na nové tváře a postupně se zapojují do všech činností ve školce. Větším tématem podzimních měsíců byly katecheze, ve kterých jsme se navzájem seznamovali, prožívali jsme, jak je prima mít kamarády.

Někdy od maminek slycháváme, „to mé dítě se neumí rozdělit.“ V listopadu jsme si společně ukazovali, jaké to je, o něco se rozdělit, a když už nic nemáme, tak alespoň o čas, který můžeme strávit spolu. Další příběh byl o svatém Martinovi, který se rozdělil s žebračkem o plášť. S dětmi jsme si příběh zahráli a nakonec jsme se i my rozdělili a navzájem jsme si darovali světlo. A aby radost z toho, že se umíme rozdělit, nebyla jen ve školce, přinesli jsme světlo i paní učitelce Konečné na její zahrádku. A nakonec nechybělo ani pečení martinských rohlíčků. Toto povídání jsme zakončili slavnostně ve svatomartinském průvodu. Ve školce jsme si vyrobili lucerničky a na schodech kostela sv. Jakuba jsme zazpívali písničku „Neseme světlo Martinovi, neseme světlo k vám.“

I když dětem může být postava světce ještě vzdálená, podařilo se nám je zapojit do vyprávění a dostaly prostor si tuto událost znovu prožít. Na vycházce pan farář dětem ukázal, jak se mohou dělit i o oříšek, který jsme našli na cestě. Potom jsme i od dětí, pro které bylo těžké o něco se s někým rozdělit, slyšeli, jak říkají, „polovina oříšku je pro tebe a ta druhá pro mě.“

Chceme se rozdělit i s vámi. Ve středu 17. prosince bude v 16:30 bohoslužba slova v kostele sv. Jakuba pro děti, jejich rodiny a přátele. Potom bude připraveno na faře malé pohoštění a s dětmi si můžeme zazpívat vánoční koledy a prožít společně dětskou radost v adventním čase.

Barbora Křivohlavá

UDÁLOSTI NA CÍRKEVNÍM GYMNÁZIU V KUTNÉ HOŘE

Uplynuly více než dva měsíce nového školního roku a život na gymnáziu ubíhal, i díky mnoha akcím, rychlým tempem. Jako každoročně se na začátku září brány voršilského kláštera v rámci Dnů evropského dědictví otevřely veřejnosti. Této možnosti využila a barokní prostory si prohlédla asi stovka návštěvníků. 16. října a 11. listopadu jsme slavili školní mše svaté.

Oslavu svátku svaté Ludmily a Dne církevních škol jsme spojili s připomenutím stého výročí začátku první světové války. Studenti nižšího gymnázia navštívili při této příležitosti hroby padlých vojáků u kostela Nejsvětější Trojice, kvinta až oktáva navštívily kutnohorský hřbitov. Studenti i učitelé zapálili k uctění památky obětí války symbolické svíce.

Ve druhé polovině září proběhlo v Hořovicích výroční a volební shromáždění přidružených škol UNESCO, jehož je naše škola též členem. Představitelé škol prezentovali aktivity v minulém školním roce a dojednávali projekty na rok letošní.

Další událostí byla návštěva našich studentů na oddělení LDN kutnohorské nemocnice, kde klientům prezentovali krátký hudební program. Akce se uskutečnila ve spolupráci s dobrovolnickým centrem při kutnohorské charitě a s místní nemocnicí.

Z kulturních akcí, které studenti zorganizovali, stojí za zmínku nastudování (pod režijním vedením Marka Králíka) divadelní hry Rohovín Čtverrohý od Václava Klimenta Klicpery. Představení sehráli v rámci Dne pro oktávu. Součástí programu tohoto dne byly i prezentace, soutěže a nabízení vlastnoručně upečených pochoutek. Představení sklidilo úspěch, a proto ho studenti zopakovali pro rodiče v aule školy po skončení čtvrtletních třídních schůzek, které byly 19. listopadu. Během těchto schůzek proběhly také volby do Školské rady, která začne od příštího měsíce zasedat v novém složení. Divadelní hra Rohovín Čtverrohý bude rovněž doprovodným programem dnů otevřených dveří, které se uskuteční v pátek 28. a v sobotu 29. listopadu.

Studenti se v těchto měsících účastnili i sportovních soutěží, z nichž jmenujme alespoň jednu z nich. Jednalo se o mezinárodní turnaj v korfbalu středních škol v Hradci Králové, ve kterém naše škola obsadila v konkurenci pěti států třetí místo. Jako každým rokem i letos odjela skupina studentů na poznávací zájezd do Londýna. Zde předávám „pero“ dvěma účastnicím, studentkám kvinty, Johaně Ludwigové a Elišce Krtílové, aby sdělily své dojmy z této cesty.

Výlet do Londýna

Nejnámější památky Tower Bridge či Big Ben jsme si mohli prohlédnout ještě večer téhož dne, kdy naše letadlo přistálo na letišti Gatwick. V úterý 11. listopadu začal náš pětidenní londýnský pobyt. Následujícího dne jsme navštívili Churchill War

Rooms, které v nás zanechaly hluboký respekt vůči britské vládě za dob 2. světové války. Odpoledne jsme měli méně náročný program, užívali jsme si nákupy na Oxford street. Ve čtvrtek dopoledne jsme viděli takřka celý Londýn ze střechy vyhlídkového autobusu, poté jsme ochutnali speciality čínské čtvrti a završením dne byla prohlídka válečné lodě HMS Belfast. Předposlední den výletu jsme se seznámili s historií Tower of London, která je pro Londýn naprosto klíčová, a večer jsme se opět vzdělávali, ale tentokrát v uměleckém směru, a to prohlídkou street art ve východním Londýně. Sobotní dopoledne jsme měli možnost utratit své poslední peníze na tržnicích v Camden Town, čtvrti, kde jsme i bydleli, a odpoledne už nás čekal jen návrat domů. Po celou dobu výletu jsme testovali své jazykové schopnosti a orientační smysl, který jsme uplatnili při každé cestě londýnským metrem.

Stanislava Lisková

OBLASTNÍ CHARITA KUTNÁ HORA

Pozvánka na benefiční koncert pro děti s handicapem

Pomoc většinou hledáme až v době, když se my sami nebo někdo z našich blízkých dostane do nepříznivé situace. Ať už zdravotní, finanční, bytové či jiné. Každý takový hledající většinou ocení, když mu někdo podá pomocnou ruku. Je to například Oblastní charita Kutná Hora, kdo se snaží pomáhat těm nejmenším, kteří se narodili s nějakým handicapem. Zveme vás tímto na benefiční koncert, z jehož výtěžku budou zakoupeny stimulační a didaktické pomůcky do nově budované herny pro tyto děti. Pomůcky jsou také zdarma zapůjčovány rodinám dětí s handicapem. Na koncertě vystoupí Lucie Mrňáková se svými hosty. V rámci programu se přeneseme do světa muzikálových a vánočních melodií. Vychutnat vánoční atmosféru si můžete přijít do refektáře GASK **v pátek 19. prosince od 19:00**. A třeba se možná rozhodnete, že náš úmysl pomoci postiženým dětem podpoříte dobrovolným vstupným, které nám ve svém výsledku finančně zdvojnásobí nadace Divoké husy.

Služby pro děti s handicapem poskytujeme již deset let v rámci Střediska rané péče. Raná péče se soustředí na děti do věku 7 let, které jsou předčasně narozené, mají mentální, pohybový nebo kombinovaný handicap, bojují s autismem, s nerovnoměrným vývojem. Vybavení herny nám umožní nabídnout kvalitně vybavený prostor pro nácvikové i společné aktivity rodičů a dětí, kteří doposud museli využívat kanceláře pracovníků. Nové pomůcky budou využívány pro rozvoj dovedností dětí ve hře, v pohybu i komunikaci. Stávající pomůcky jsou již opotřebované a vzhledem k narůstajícímu počtu rodin (aktuálně poskytujeme péči třiapadesáti rodinám) jich není dostatek.

Tereza Šedivcová

Tříkrálová sbírka

Oblastní charita Kutná Hora vás zve k účasti na Tříkrálové sbírce 2015, která se v našem městě uskuteční **v sobotu 10. ledna**. Žehnáni koledníkům a jejich vyslání do terénu proběhne v 9:00 v kostele sv. Jakuba, ve stejném čase i v katedrále v Sedlci.

Pokud nám chcete pomoci jako vedoucí skupin nebo koledníci, velmi to uvítáme. Přihlášky naleznete na stolcích v kostelích. Vyplněné je, prosíme, odevzdávejte do 5. prosince Marii Mackové, Markétě Sieglové nebo v sakristiích. Výtěžek sbírky v Kutné Hoře bude věnován převážně na služby pro děti i dospělé se zdravotním handicapem.

Předem velmi děkujeme za vaši pomoc.

Paulína Licková

EKUMENICKÉ VIKARIÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

V sobotu 8. listopadu jsme se sešli po mši svaté v aule církevního gymnázia v sestavě několika málo mladých (z toho polovinu tvořili katolíci a polovinu mladí z církve bratrské). Od deseti hodin byla přednáška P. Michaela Špilara, na kterou dorazilo i několik dalších lidí z farnosti. Během přednášky, která byla na téma Jonáš, jsme dělali takový test. Kdo jsem? Odkud jsem? Co jsem přijal krásného? Dostali jsme se ke krásným odpovědím. Jsme Boží děti, pocházíme z Boží ruky, přijali jsme život, víru, lásku...

Po společném obědě na gymplu přišli další mladí, zahráli jsme si několik her, a pak následovala Michaelova přednáška pro nás, pro mladé. Povíдали jsme si o chválení Boha. O tom, že chválit ho můžeme kdykoliv (nejlépe pořád), kdekoliv i jakkoliv (třeba stáním na hlavě). Máme svou modlitbu, chválu, oživit – třeba zpěvem a tancem, tak jsme si to hned v našem malém společenství vyzkoušeli.

Večer jsme se sešli i s ostatními věřícími a s evangelickou chválící skupinou ASAF v kostele sv. Jakuba ke společným chválám. Tam pro nás měl P. Michael krásnou promluvu.

Nakonec si dovolím přidat jeden z Michaelových vtipů: Víte jaký je rozdíl mezi svatým a dokonalým? Se svatým vydrží každé, ale s dokonalým ani svatej!

Lída Cinerová

VZPOMÍNKY NA P. ANTONÍNA DUDU

Ve čtvrtek 30. října odešel na věčnost Mons. Antonín Duda, který v letech 1963 - 1988 působil ve farnosti Sedlec. Několik jeho „bývalých“ farníků do Zpravodaje napsalo své vzpomínky na něj.

Odešel, nám starším dobře známý a sedleckými farníky milovaný, Mons. Antonín Duda. Víím, že nejsem kompetentní o tak významné osobnosti cokoli psát, ale na druhou stranu zase nemohu mlčet.

Otec Antonín nastoupil do Sedlce jako mladý a působil zde celých dvacet pět let. Byl velkým požehnáním, a to nejen pro svou farnost, ale pro celé Kutnohorsko. V době totality zaváděl tehdy nové formy pastorační práce. Vytvářel společenství věřících: dětí, mládeže (která se scházela na faře při nacvičování rytmických písní), dospělých mladších i starších, kteří se scházeli v sakristii katedrály a po domech. Museli mít vždy připraveno občerstvení pro případ, že by byli odhaleni; setkání musela v tom případě vypadat jako oslavy narozenin nebo svátku někomu z přítomných.

Otec Antonín se bolestně dotýkal žalostný stav sedlecké katedrály. Nemohl sehnat prostředky na její opravu, ale nic nevzdával. Budoval chrámy živé, v lidech, a to nejen ve svých farnících. Řada lidí mu mohla děkovat za nalezení partnera právě ve společenstvích, která otec Antonín vytvářel. Dnes z nich máme rodiny, které ve víře vychovávají mladou generaci.

Navzdory těžkému úrazu z mladých let a potížím, které měl s nohou pak už po celý život, autem jezdil rád a jezdil dobře. Byl všude, kde se něco dělo. Byl nezdolný optimista. Kam přišel, rozdával úsměv a dobrou náladu. Když nemohl potěšit jinak, řekl: „nebreč, bude hůř!“

Když jsem byla biřmována, součástí svátosti byl políček na tvář, který biskup uděloval proto, aby každému připomněl, že má být připraven pro víru i trpět. Nevím, zda se otec Antonín inspiroval právě tímto gestem, nebo nás chtěl jako blanický

rytíř probudit k životu. V každém případě do nás bušil na setkání a k tomu přidával, „pošli to dál.“

Vzpomínám na setkávání kněží na faře v Bykání v době, kdy tam byl otec Josef Tajchl. Oba si byli velice blízcí už od studií v semináři. Oba byli plni nadšení a odhodlání, nebáli se riskovat. Na přednášky si zvali doktora Zvěřinu, mladého otce Kodeta, pana biskupa Otčenáška a osobnosti ze společenství focolare. Bylo to nebezpečné. Auta musela být poschovávána na zahradě. Místa konání se musela střídat. Myslím, že duši těchto aktivit byl právě otec Duda.

Vzpomínám na dnes už mladou novickou žijící ve Španělsku, Kláru Cinerovou. Jako malá holčička bývala na bohoslužbách v kapli sedlecké katedrály. Držela se nohy obětního stolu a stála s upřeným pohledem na otce Antonína. Obrátil se k ní a řekl: „Neboj se, Klárko, už bude konec. Večerníček stihneš!“

Duchovní hloubku otce Dudy jsme mohli alespoň trochu tušit a vnímat jako kajícího v duchovním vedení.

Tak nečekaně, už po půl roce, odešel za otcem Josefem! Kéž jej Pán pro jeho zásluhu odmění na věčnosti.

Jiřina Urbanová

Naše vzpomínky na Antonína Duda

Antonín začal působit v Sedlci v prosinci 1963. My, jako novomanželé, jsme se přistěhovali v únoru 1964. Věkově jsme si byli blízko, společně jsme se začali sžívat s novým prostředím. A tak začalo naše přátelství.

Společným koníčkem byly mimo jiné motocykly. Občas jsme vyrazili i na výlet. Bohužel měl v roce 1965 Antonín vážnou nehodu na motorce, která ho na čas vyřadila ze služby.

Nám začaly pomalu přibývat děti, celkem pět. Toník je pokřtil, připravil k prvnímu svatému přijímání a nakonec je i téměř všechny oddal. Naše děti Toníka milovaly. Když přišel na návštěvu, už na něho čekaly. Jen vstoupil, už se na něho vrhly a začala mela. To byly kotrmelce, salta, zkrátka bitva. Sám proti pěti vždy vyhrál, nikdy nebyl zraněn. Pokaždé jsem si přála, aby se nikdo nezchromil. Přestože bitva vždy skončila prvním brekem zraněného, při další návštěvě už zase stály připraveny na boj, vepředu ten zraněný bulínek nejvíce provokoval. Děti také stále vzpomínají na krásné prázdniny v Dolní Poustevně u řádových sestřiček, kam je Antonín vozil. Vždy byl ochoten svým broukem kohokoliv odvézt a přivést.

Chtěla bych také zdůraznit, že Antonín nebyl žádný ustrašenec. V Sedlci na faře díky němu našel azyl pater Michálek, kterému sebrali souhlas. Vzpomínám, jak nám po mši svaté Toník přečetl *Několik vět* a vyzval nás k podpisu. Všichni jsme v Malíně podepsali.

Další vzpomínka je z jedné Vánoc, kdy Antonín po skončení bohoslužby prohlásil: „Vítám mezi námi církevního tajemníka,“ a politoval ho, že ač svátky, on musí pracovat. „Církevník“ vyskočil z lavice a celý rudý studem, že byl odhalen, upaloval domů. Když byl vzduch konečně čistý, přečetl nám Antonín dopis, který nám poslal pater Cukr.

Když v Malíně vykradli kostel, ukradli i betlém. Přijeli to vyšetřovat esenbáci. Kvůli tomu přijel Toník na setkání focolare pozdě. S velkou radostí nám oznamoval, že nebudeme věřit, čím se velmi pobavil. Škodovka mu špatně startovala a musela se roztláčet. Tak jej museli roztláčet esenbáci. Auto ne a ne naskočit... a to víte, že si je Antonín užíval.

Nějakou dobu bydlela na faře moje sestra s rodinou, s manželem pracovali jako průvodci a kostelníci. Před farou byla kupa písku a malý čtyřletý Pavlík si tam hrál. Spíše se popelil a písek měl všude, hlavně ve vlasech. Maminka ho napomenula slovy: „Jestli se budeš tak popelit, dostaneš prašivinu a vypadají ti vlasy!“ Po

chvilce Pavlík pronesl moudro: „Pater se také popelil?“ To byla narážka na Antonínův řídký porost hlavy.

Při našem posledním setkání v květnu 2014 na dotaz „jak se máš?“ odpověděl „chystám se umřít.“ „Jak se to pozná?“ „No, už mi umřel varhaník a kostelník. Teď jsem na řadě já!“ Smích. Bohužel, do půl roku je to smutná pravda.

Na závěr bych chtěla poprosit Antonína, aby nás hlídal a nenechal nás sejít z cesty, po které nás jako náčelník vedl. Byla to cesta víry, lásky, odvahy, pokory a důvěry. Prosíme tě, Antoníne, přimlouvej se za naši farnost u Otce nebeského. Přejeme ti odpočnutí lehké a věčnou spásu.

Sieglovi, Hlavovi, Štěpánovi

REPORTÁŽE

Duchovní obnova pro seniory

Člověk se rád vrací tam, kde je mu hezky a kde získá posilu duše a těla, která je nám v našem věku více zapotřebí. Na to jsme se těšili již potřetí, na začátku října na duchovní obnově ve Slavoňově. My z třebonínské farnosti jsme přijeli na místo až druhý den programu v časných ranních hodinách, pohodlně dovezení panem Lázníčkou. Než jsme si stačili vyzvednout z kufru auta svá zavazadla, už nás naši staří známí přispěchali přivítat i s otcem Filipem. Po rychlém ubytování už na nás ostatní čekali v kapli na ranní modlitbu. Před každým jídlem jsme se také modlili „Anděl Páně“. V jídelně už nás čekala výtečná snídaně připravená paní Monikou, která se o nás po celý pobyt s pečlivostí starala.

Nehledě na naše bolavé údy, s pokorou jsme se vydali na křížovou cestu lesem, po stopách utrpení Ježíše Krista. Na mši svatou jsme se vydali na mariánské poutní místo Rokole. Je to malá, krásná kaplička, pečlivě udržovaná a vyzdobená Mariinými sestrami. Než jsme se soustředili na bohoslužbu, zazpívali jsme si krásnou mariánskou píseň *Chválu vzdejme, ó, křesťané*. Musím nás pochválit, protože nám to úžasně ladilo i bez varhan. Při mši svaté nám otec přichystal hluboký duchovní prožitek, když nám při svatém přijímání předal do rukou misku s hostiemi a kalich s vínem a my jsme si je postupně předávali jeden druhému. Nad tímto Kristovým odkazem v myšlenkách a tiché rozmluvě s Bohem si každý vznesl svoji prosbu.

Odpoledne jsme slavili adoraci přímo v domě Mariině, kde jsme byli ubytováni. Modlili jsme se, prosili za naše farnosti, za pronásledované křesťany, za ukončení války na Ukrajině, za Královéhradeckou diecézi, která letos oslaví 350 let svého trvání. Po večeři jsme zůstali ještě spolu, a vzhledem k tomu, že rozloučení s prima partou bylo již za dveřmi, prodloužilo se naše posezení až do půl desáté. Skvělá Monča někde vystrachala víno a při něm se pěkně povídalo, vyměnilo se pár receptů, povědělo se, co kdo chtěl říct, a bylo nám fajn. Poznali jsme, že otec Filip je dobrý vypravěč a do humoru nemá daleko. Večera jsme také využili k poděkování otci Filipovi a Monice, kteří se o nás bezvadně starali, a předali jim dárek.

Poslední den jsme oslavili bohoslužbou v roubeném slavoňovském kostele sv. Jana Křtitele. Stále se musíme obdivovat dřevěné stavbě kostela a vděčit prostým lidem, kteří toto dílo s láskou vytvořili a dalším generacím jako odkaz zanechali. Celá naše duchovní obnova se nesla v duchu chval našeho Pána, díky a proseb za nás všechny a za mír na Blízkém východě.

Hned po obědě jsme zabalili zavazadla, udělali společnou fotku a hurá ke svým domovům. Před domem jsme se rozloučili s otcem Filipem a popřáli mu šťastnou cestu domů na Slovensko. My jsme se při cestě domů ještě zastavili na zbořenínách hradu Výrov, odkud byl úžasný výhled na Nové Město nad Metují, ale foukalo zde jako na Větrné Hůrce. A pak už jen rozloučení, popřání si šťastného návratu domů a zase někdy na shledanou.

Svatomartinský průvod

K oslavě Martinova svátku se u kostela svatého Jakuba sešlo tolik dětí, jejich rodičů, babiček, dědečků, tet a strýčků (dohromady asi tak sedm set), že svatý Martin prostě nemohl odolat, a i když se mu zpočátku moc nechtělo, k průvodu se nakonec moc rád přidal. Obklopen mračnem lampionových světýlek dojel na svém koni až ke Svaté Barboře, kde si společně s dětmi vyslechl legendu, která se o něm už roky vypráví. Zpívaly děti z církevní mateřské školky i studenti církevního gymnázia. Na závěr, už bez koně, vešel celý průvod do chrámu. Kdo chtěl, zastavil se u světcova obrazu, aby tam zapálil svíčku, jiný se zaposlouchal do pohádkových melodií, které rozezněly varhany. Děti dostaly na památku perníčky vyrobené v charitě a svítící náramky. Světla bylo ale nejvíc přeci jen v dětských očích.

-red-

ROZHOVOR S MARIÍ SLAVOTÍNKOVOU

O rozhovor jsme tentokrát požádali Marii Slavotínkovou, výtvarnici, cestovatelku, pedagožku, maminku tří dětí, členku týmu současného kurzu Alfa... Zkrátka, bylo o čem povídat. :-)

Maruško, máš krásné povolání výtvarnice. Proč ses pro něj rozhodla a jaká byla tvá cesta za touto profesí?

Tedy pokud si vzpomínám, vždy u nás doma vládla tvůrčí atmosféra. Tatínek stále něco vyráběl a restauroval v dílně (dřívě to asi jinak nešlo), maminka zase ráda tvořila z přírodních materiálů a věnovala se také tradičním lidovým postupům při tvorbě ozdob nebo postavíček ze šustí. Bylo příjemné u všech činností asistovat, vymýšlet nové variace a realizovat je.

Od mala jsem ráda chodila do činností asistovat, vymýšlet nové variace a realizovat je.

Od mala jsem ráda chodila do výtvarky na čáslavskou lidušku k paní učitelce Procházkové. Často vzpomínám na to, co jsme dělali a co mě nejvíce bavilo. To se promítá i do mé současné učitelské praxe na základní umělecké škole. Gymnázium jsem studovala v Čáslavi, kde působil pan profesor Josef Novák. Ten byl pro mne důležitou osobou. S ním jsem konzultovala svou tvorbu, diskutovala o umění, o prázdninách jsme s hrstkou studentů jezdili na plenér, vyráběli cihly na dokončení dlažby v kostele v Horkách u Čáslavi. Už na gymnáziu mi bylo jasné, že se chci výtvarnu věnovat i

v budoucnu. Velkým lákadlem pro mě byla i hudba, která se stala aspoň mým velkým koníčkem.

Na pedagogické fakultě v Hradci Králové jsem vystudovala obor výtvarná výchova a základy společenských věd. Na studentská léta v Hradci moc ráda vzpomínám. Nejen že jsem se mohla věnovat tomu, co mě baví a zajímá, ale setkala jsem se i s osobnostmi, které mě zásadně ovlivnily a směřovaly (mezi nimi také svého manžela). Malířka paní Bitnerová, Pavel Doskočil, kunsthistorik pan Hrubý, filosof Luboš Nekvinďa, Mons. Josef Socha, který vedl seminář náboženství. Školu jsem ukončila závěrečnou prací na téma vitraj. Byl to nerealizovaný návrh vitraje pro kostel na Novém Hradci. Po škole jsem učila rok na Biskupském gymnáziu a malbu na fakultě. Zároveň jsem se dostala na FaVu do Brna, kde jsem studovala v ateliéru malby u Martina Mainera, který je úžasnou osobností. Při jedné konzultaci mi řekl, „dělej to, co umíš.“ Často si tu větu připomínám. :-)

Následovalo období, kdy jsem se provdala a s manželem jsme pracovně bydleli v Alžírsku. To bylo krásné, náročné, podnětné období. Život uprostřed jiné kultury mě naučil velké toleranci, kulturní, náboženské i sociální. Když se nám narodil druhý syn, odstěhovali jsme se na tři roky do New Yorku. A to byla další multikulturní škola. Všude jsem se setkala s milými lidmi (ačkoli nejen s těmi), kteří pomáhali, když mohli. S lidmi, kteří byli otevření a srdeční. A ráda na ně vzpomínám. Obě místa zanechala stopy i v mé tvorbě. Alžír a malířka Baya se staly předmětem mé diplomové práce. Ve Státech jsem zase plnými doušky čerpala z bohatství tamějších muzeí.

V roce 2006 jsme se přistěhovali do Kutné Hory a jsme tu moc spokojeni.

Jak konkrétně uplatňuješ své dary a vzdělání v současné době? Čím vším se v oboru momentálně zabýváš, ať už ve své práci nebo ve volném čase?

Od září pro mne nastala nová etapa života. Po mateřské jsem se vrátila do práce. To znamená, že jeden den v týdnu pracuji s dětmi na výtvarném oboru na základní umělecké škole a dva dny učím výtvarnou výchovu na církevním gymnáziu. Se studenty je krásná a obohacující práce. Zbývající dva dny pracovního týdne mám vyhrazené na vlastní tvorbu, realizaci nápadů, kterých mám stále přehršel. Martin Mainer také rád říká, že je dobré mít rozpracovaných více pláten, aby mohla průběžně dozrávat. Tahle metoda je mi blízká. Věnuji se hlavně malbě, ale pokud mám myšlenku, která se lépe realizuje v grafice nebo keramice, na chvíli štětec odložím. V posledních týdnech se podařilo ve spolupráci s Matějem Skalníkem dát dohromady nové webové stránky, takže vás zvu k nakouknutí (slavotinkova.cz).

Máš vůbec čas "jen tak" něco tvořit sama pro sebe? Jak vypadá takový tvůrčí proces, co tě inspiruje?

:-) Sama pro sebe nikdy netvořím. Pro mě je nejdůležitější samotný proces tvorby. Inspirací je mi cokoli, co se nějak dotkne mého srdce, osloví mě. Pak téma, myšlenku zpracovávám a někdy úplně opustím. Nad tématem procesu tvorby často přemýšlím. A jak jsem zjistila v debatách na prázdninovém plenéru s Neprůbojnými (*výtvarná skupina – pozn. red.*), je to veliké téma.

Jak nám podle tebe může výtvarné umění pomáhat při hledání a poznávání Boha?

Zásadně. Na druhou stranu si myslím, že jakákoli činnost může pomáhat při hledání a poznávání Boha. Umění je oblast, která nějak více vyžaduje nasazení lidského srdce. Někdo se při poslechu hudby rozpláče, někdo obraz komentuje jako strašné dílo, jiný při sledování filmu zírá, ani nedutá. Zásadní je podle mne otázka: „Jak tohle mohl vytvořit? Jak na to přišel? Co ho inspirovalo? Co to znamená?“

Snad můžeme prozradit, že na letošní Vánoce připravuješ sváteční výzdobu chrámu svatě Barbory. Co je pro tebe nejtěžší a co nejhezčí na takové práci? Co bys chtěla, aby vánoční výzdo-

ba chrámu vyvolávala v jeho návštěvnících?

Když jsi mě poprvé oslovila s tímto návrhem, byla jsem na rozpacích, vůbec jsem si nebyla jistá, zda se tohoto úkolu zhostím. Ne proto, že by mě to téma nezajímalo, ale z časových důvodů. Mě ale láká to, co teprve bude vznikat a nebo co se nějak nově utváří, a proto jsem do toho šla. A překvapilo mě, jak jasnou představu mám.

Nejtěžší je pro mne srozumitelně popsat a vysvětlit svou představu. Nejhezčí na takové práci je proces vznikání, tříbení a hledání, takové velké dobrodružství. Na realizaci se mi také líbí, že když si jich lidé všimnou, něco to v nich vyvolá. Nějak reagují, a to je úžasné.

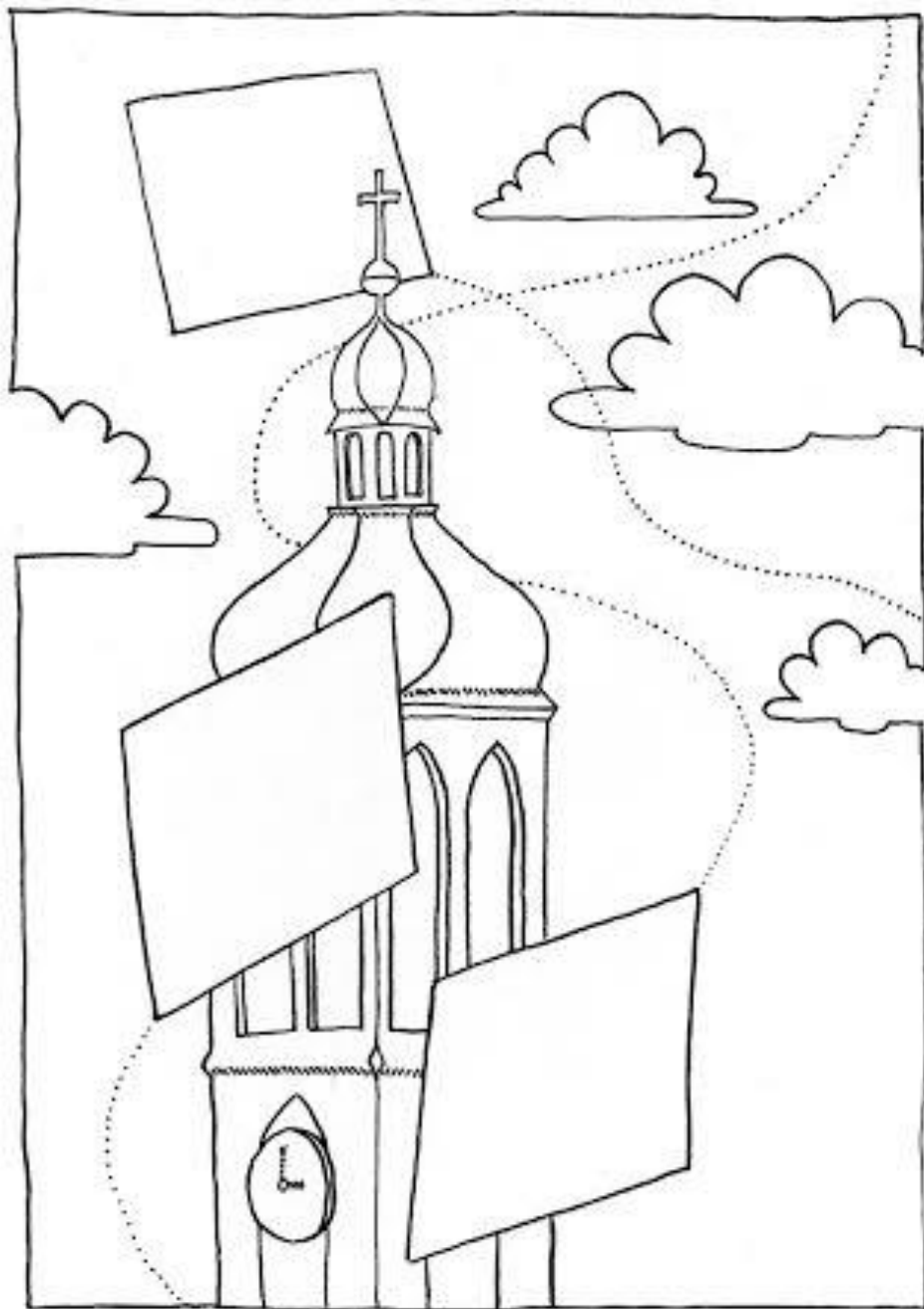
Přála bych si, aby vánoční výzdoba vyvolala v návštěvnících prožitek krásy, radosti a nalezení svého místa v Božím domě (jak o tom mluvil v jednom kázání „o hřebíku“ právě ve Svaté Barboře otec Filip).

Nakonec bych se tě chtěla zeptat trochu mimo dosavadní téma rozhovoru, a to na tvou zkušenost s kurzy Alfa. Vlastně je znáš z mnoha úhlů; loni byla účastníkem a kromě naší farnosti jsi několik večerů absolvovala i ve sboru církve bratrské, letos sloužíš jako člen týmu a diskutuješ s účastníky ve skupinkách. Co je na těchto kurzech podle tebe nejdůležitější? Co dávají tobě samotné?

Nejdůležitější je asi samotné rozhodnutí, že na kurzy chci chodit. Ať už jako účastník, nebo jako člen týmu. Alfa je koncipována jako setkávání lidí, kteří něco hledají, mají otázky a hledají odpovědi. Kurzy se podle mne vyznačují velkou otevřeností – může přijít kdokoli a vyjádřit svůj názor – a zároveň mají rovinu osobní, přátelskou, srdečnou. Lidé sdílí své zážitky, svěřují se se svými pocity a myšlenkami. Zakoušejí, že vlastní názor a pohled na věc má svůj význam, že sdílením sebe sama mohou obohatit druhé a také mohou být sami obohaceni.

Mě samotné Alfa dává hodně. Ze své zkušenosti z týmu musím říci, že ve službě mě obohacuje Alfa ještě více. Prožívám, že nejen mluvím, naslouchám, ale i konám (někdy). Víkend s Alfou byl v tomto směru skvělý. Zakusit sílu společenství a přimluvné modlitby byl krásný zážitek.

Děkuji za inspirativní rozhovor. :-)
Katka Grenarová

KALENDÁŘ AKCÍ

čt	04. 12.	Svátek sv. Barbory (18:00 – chrám sv. Barbory)
pá	05. 12.	Setkání se sv. Mikulášem (16:00 – kostel sv. Jakuba)
pá	05. 12.	Příležitost ke svátosti smíření (17:00 – kostel sv. Jakuba)
so	06. 12.	Schůzky Slunečního kmene a Concordie (9:00 – Sedlec)
so	06. 12.	Setkání starší mládeže s Mikulášem (19:00 – arciděkanství)
ne	07. 12.	Mládežnická mše svatá (18:00 – kostel Matky Boží)
po	08. 12.	Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu (18:00 – kostel Matky Boží)
út	09. 12.	Modlitba matek (17:00 – arciděkanství)
út	09. 12.	Koncert ZUŠ ve Středočeském kraji: Česká mše vánoční J. J. Ryby (18:00 – chrám sv. Barbory)
st	10. 12.	Biblická hodina (19:00 – aula církevního gymnázia)
čt	11. 12.	Žákovský koncert ZUŠ KH (17:00 – kostel sv. Jakuba)
pá	12. 12.	Přespávání dětí z 1. – 5. tříd ZŠ na arciděkanství
pá	12. 12.	Společenství nejmladší mládeže (18:00 – kostel sv. Jakuba)
so	13. 12.	Roráty nejen pro děti (7:00 – kostel sv. Jakuba)
so	13. 12.	Večer chval (19:00 – Křesetice)
st	17. 12.	Bohoslužba slova a vánoční besídka CMSŠ (16:30 – kostel sv. Jakuba)
čt	18. 12.	Adventní koncert CG v KH (17:00 – kostel sv. Jakuba)
ne	21. 12.	Mše svatá s roráty a hudebním doprovodem (9:00 – kostel sv. Jakuba)
ne	21. 12.	Příležitost ke svátosti smíření (od 14:00 do 16:00 – kostel sv. Jakuba)
ne	21. 12.	Vánoční besídka Slunečního kmene a družiny Concordia (15:00 – církevní gymnázium)
ne	21. 12.	Nová kartička k četbě Starého zákona
st	24. 12.	Betlémské světlo (10:00 – Palackého náměstí)
<i>Přehled vánočních bohoslužeb najdete na straně 05 tohoto vydání Zpravodaje.</i>		
pá	26. 12.	Koncert USPS Tyl: Česká mše vánoční J. J. Ryby (15:30 – chrám sv. Barbory)
	27. 12. – 10. 01.	Žehnání domů a bytů
	29. 12. – 02. 01.	Starší mládež na Slovensku
pá	02. 01.	Příležitost ke svátosti smíření (17:00 – kostel sv. Jakuba)
ne	04. 01.	Slavnost Zjevení Páně

út	06. 01.	Ekumenická bohoslužba (17:00 – sbor ČCE)
st	07. 01.	Setkání seniorů (16:00 – arciděkanství)
so	10. 01.	Tříkrálová sbírka
ne	11. 01.	Svátek Křtu Páně
út	13. 01.	Modlitba matek (17:00 – arciděkanství)
út	13. 01.	Mše svatá za dobrovolníky ve farnosti (18:00 – kostel sv. Jakuba)
st	14. 01.	Biblická hodina (19:00- církevní gymnázium)
pá	16. 01.	Společenství nejmladší mládeže (18:00 – kostel sv. Jakuba)
so	17. 01.	Společenství starší mládeže
so	17. 01.	Schůzky Slunečního kmene a Concordie (9:00 – Sedlec)
	18. – 25. 01.	Týden modliteb za jednotu křesťanů
út	20. 01.	Jednání Pastorační rady farnosti (18:00 – kostel sv. Jakuba)
st	21. 01.	Kavárna s překvapením: Jan Pospíšil o cestě z Prahy do Říma po stopách sv. Františka (19:00 – arciděkanství)
pá	23. 01.	Ekumenická modlitba (19:00 – sbor církve bratské)
st	28. 01.	Biblická hodina (19:00- církevní gymnázium)
po	02. 02.	Svátek Uvedení Páně do chrámu (18:00 - chrám sv. Barbory)
	02. – 06. 02.	Formační týden pro ministranty na Slovensku (jarní prázdniny)
pá	06. 02.	Příležitost ke svátosti smíření (17:00 – kostel sv. Jakuba)
so	07. 02.	Společenství starší mládeže
so	07. 02.	Schůzky Slunečního kmene a Concordie (9:00 – Sedlec)
ne	08. 02.	Mládežnická mše svatá (18:00 – kostel Matky Boží)
út	10. 02.	Modlitba matek (17:00 – arciděkanství)
st	11. 02.	Setkání seniorů (16:00 – arciděkanství)
st	11. 02.	Biblická hodina (19:00- Církevní gymnázium)
	13. – 15. 02.	Duchovní obnova pro ženy ve Slavoňově
st	18. 02.	Popeleční středa
	27. 02 – 01. 03.	Duchovní obnova pro muže v Králíkách

Uzávěrka dalšího čísla je 25. 01. 2015.

Vydáno:
Kontakt:

30. 11. 2014 pro vnitřní potřebu farností Kutná Hora, Bykán a Třebonín.
Římskokatolická farnost – arciděkanství Kutná Hora,
Jakubská 1, Kutná Hora, 284 01

Tel.: 327 512 115, www.khfarnost.cz
P. Jan Uhlíř, tel.: 777 339 233, e-mail: jan.uhlir@khfarnost.cz

Redakce:

Kateřina Grenarová, tel.: 739 036 987, e-mail: katerina.grenarova@khfarnost.cz

